

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

6 ноември 2003 година*

„Директива 95/46/ЕО - Обхват - Публикуване на лични данни в интернет - Място на публикуване - Дефиниция за предаване на лични данни на трети държави - Свобода на словото - Съответствие с Директива 95/46 за по-голяма защита на личните данни в съответствие с националното законодателство на държава-членка”

По дело C-101/01

с предмет преюдициално запитване, отправено до Съда на основание член 234 ЕО, от Göta hovrätt (Швеция) в производството, висящо пред този съд срещу

Bodil Lindqvist

относно, *inter alia*, тълкуването на Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ 1995 г., L 281, стр. 31),

СЪДЪТ,

в състав: г-н P. Jann, председател на първи състав, в качеството на председател, г-н C. W. A. Timmermans, г-н C. Gulmann, г-н J. N. Cunha Rodrigues и г-н A. Rosas (председатели на състав), г-н D. A. O. Edward (докладчик) и г-н J.-P. Puissochet, г-жа F. Macken и г-н S. von Bahr, съдии,

генерален адвокат: г-н A. Tizzano,

секретар: г-н H. von Holstein, заместник-секретар,

като взе предвид писмените становища, представени:

- за г-жа Lindqvist, от адв. S. Larsson, advokat,

- за шведското правителство, от г-н A. Kruse, в качеството на представител,

- за нидерландското правителство, от г-жа H. G. Sevenster, в качеството на представител,

- за правителството на Обединеното кралство, от г-жа G. Amodeo, в качеството на представител, подпомагана от г-жа J. Stratford, barrister,

* Език на производството то: шведски.

- за Комисията на Европейските общности, от г-жа L. Ström и г-н X. Lewis, в качеството на представители,

предвид доклада от съдебното заседание,

след като изслуша устните становища на г-жа Lindqvist, за която се явява адв. S. Larsson, на шведското правителство, за което се явява г-н A. Kruse и г-жа B. Hernqvist, в качеството на представител, на нидерландското правителство, за което се явява г-жа J. van Babel, в качеството на представител, на правителството на Обединеното кралство, за което се явява г-жа J. Stratford, на Комисията, за която се явяват г-жа L. Ström и С. Docksey, в качеството на представител, и на Надзорния орган на ЕАСТ, за който се явява г-жа D. Sif Tynes, в качеството на представител, по време на съдебното заседание от 30 април 2002 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат в съдебното заседание от 19 септември 2002 г.,

постановява настоящото

Решение

1. С Определение от 23 февруари 2001 г., постъпило в Съда на 1 март 2001 г., Göta hovrätt (Апелативен съд на Göta) отправя на основание член 234 ЕО седем преюдициални въпроса относно, *inter alia*, тълкуването на Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ 1995 г., L 281, стр. 31).

2. Тези въпроси са повдигнати в рамките на производството пред този съд срещу г-жа Lindqvist, която е обвинена в нарушение на шведското законодателство относно защитата на лични данни, като е публикувала на нейния интернет сайт лични данни на известен брой лица, които работят, като нея, като доброволци в енория на Протестантската църква на Швеция.

Правна уредба

Законодателството на Общността

3. Директива 95/46 е предназначена, според клаузите на член 1, параграф 1, да защитава основните права и свободи на физическите лица, и по-специално тяхното право на личен живот, по отношение на обработването на лични данни.

4. Член 3 от Директива 95/46 предвижда относно обхвата на директивата:

„1. Настоящата директива се прилага към пълната или частична обработка на лични данни с автоматизирани средства, както и към обработката със средства,

които не са автоматизирани, на лични данни, съставляващи част от файлова система или които са предназначени да съставляват част от файлова система.

2. Настоящата директива не се прилага за обработването на лични данни:

- при извършване на дейности, извън приложното поле на правото на Общността, например дейностите, предвидени в дялове V и VI на Договора за Европейския съюз, и във всички случаи при дейности по обработването на данни, отнасящи се до обществената сигурност, отбраната, държавната сигурност (включително икономическото благосъстояние на държавата, когато процесът на обработка е свързани с държавната сигурност) и при дейности на държавата в областта на наказателното право;
- когато се извършва от физическо лице в хода на предимно лични или домашни занимания.”

5. Член 8 от Директива 95/46, озаглавен „Обработване на специални категории от данни”, предвижда:

„1. Държавите-членки забраняват обработването на лични данни, разкриващи расов или религиозен произход, политически идеи, религиозни или философски убеждения, членство в професионални съюзи, като и обработването на данни, свързани със здравословното състояние и половия живот.

2. Параграф 1 не се прилага, когато:

а) съответното физическо лице е дало изричното си съгласие за обработването на такива данни, освен ако законодателството на държавата-членка предвижда, че забраната, посочена в параграф 1, не може да бъде вдигната чрез съгласието на съответното физическо лице; или

б) обработването е необходимо за целите на изпълнението на задълженията и специфичните права на администратора в областта на трудовото право, доколкото това е позволено от националното законодателство, което предвижда достатъчни гаранции за защита; или

в) обработването е необходимо за защита на жизнените интереси на съответното физическо лице или на друго лице, ако съответното физическо лице е физически или юридически неспособно да даде своето съгласие; или

г) обработването се извършва в хода на законосъобразната му дейност и с подходящи гаранции от фондация, сдружение или друга организация с нестопанска цел, с политическа, философска, религиозна или профсъюзна цел, при условие че обработването е свързано единствено с членовете на тази организация или с лица, които поддържат редовни контакти с нея във връзка с нейните цели, и че данните не се разкриват на трети лица без съгласието на съответното физическо лице; или

д) обработването е свързано с данни, които явно са направени публично достояние от съответното физическо лице, или ако то е необходимо за установяването, упражняването или защитата на правните искиове.

3. Параграф 1 не се прилага, когато обработването на данни е необходимо за целите на профилактичната медицина, поставяне на медицинска диагноза, предоставяне на грижи или лечение, или за управлението на здравни служби, когато данните се обработват от медицинско лице, което, по силата на националното законодателство или на правила, установени от компетентни национални органи, е длъжно да спазва професионална тайна, или от друго лице, което е също обвързано с равностойно задължение за пазене на тайна.

4. При условие, че съществуват подходящи гаранции, държавите-членки могат по съображения, свързани със значим обществен интерес, да определят други изключения, в допълнение към тези, посочени в параграф 2, или в националното законодателство, или с решение на надзорния орган.

5. Обработването на данни, отнасящи се до закононарушения, наказателни присъди или мерки за сигурност, може да се извършва само под контрола на официален орган, или ако националното законодателство предвижда подходящи гаранции, предмет на дерогации, които могат да бъдат предоставяни от държавата-членка съгласно националните разпоредби, предвиждащи подходящи конкретни гаранции. Въпреки това, пълен списък на наказателни присъди може да се съхранява само под контрола на официален орган.

Държавите-членки могат да предвидят, че данните, отнасящи се до административни санкции или до решения по граждански дела, също се обработват под контрола на официален орган.

6. Дерогациите от параграф 1, предвидени в параграфи 4 и 5, се съобщават на Комисията.

7. Държавите-членки определят условията, при които може да се обработва национален идентификационен номер или какъвто и да е друг идентификатор с общо приложение.”

6. Член 9 от Директива 95/46, озаглавен „Обработка на лични данни и свобода на словото”, предвижда:

„Държавите-членки предвиждат изключения или дерогации от разпоредбите на настоящата глава, глава IV и глава VI относно обработването на лични данни, когато то се извършва единствено за целите на журналистическа дейност или на литературно или художествено изразяване, само ако са необходими за съгласуване на правото на личен живот и правилата, регулиращи свободата на словото.”

7. Член 13 от Директива 95/46, озаглавен „Изключения и ограничения”, предвижда че държавите-членки могат да приемат мерки за ограничаване на обхвата на някои от задълженията, наложени от директивата на администратора, *inter alia*, що се отнася до информация, предоставена на засегнатите лица, когато такова ограничение е необходимо за гарантиране, например, на националната сигурност, отбрана, обществена сигурност, важен икономически или финансов интерес на държава-членка или на Европейския съюз, или разследването и преследването на углавни престъпления или на нарушения на етиката при регламентирани професии.

8. Член 25 от Директива 95/46, който е част от глава IV, озаглавена „Предаване на лични данни на трети страни”, гласи следното:

„1. Държавите-членки предвиждат, че предаването на лични данни, които са подложени на обработка или са предназначени за обработка след предаването им на трета страна, може да се извършва, само ако без да се засяга спазването на националните разпоредби, приети в съответствие с другите разпоредби на настоящата директива, въпросната трета страна гарантира достатъчна степен на защита.

2. Достатъчният характер на степента на защита, предоставяна от трета страна, се преценява в светлината на всички обстоятелства, свързани с операцията по предаването на данни или набор от операции по предаване на данни; специално внимание се обръща на характера на данните, целта и продължителността на предлаганата операция или операции по обработката им, на страната по произхода и страната по крайното местоназначение, на законовите правила, както общи, така и секторни, които са в сила във въпросната трета страна, както и на професионалните правила и мерките за сигурност, които се спазват в тази страна.

3. Държавите-членки и Комисията се информират взаимно за случаите, в които считат, че трета страна не гарантира достатъчна степен на защита по смисъла на параграф 2.

4. Ако Комисията констатира, съгласно процедурата, предвидена в член 31, параграф 2, че дадена трета страна не осигурява достатъчна степен на защита по смисъла на параграф 2 на настоящия член, държавите-членки взимат необходимите мерки за предотвратяване на всякакво предаване на данни от същия вид на въпросната трета страна.

5. В подходящия момент Комисията започва преговори с цел да поправи състоянието на нещата, произтичащо от заключенията, направени съгласно параграф 4.

6. Комисията може да констатира, в съответствие с процедурата, посочена в член 31, параграф 2, че трета страна гарантира достатъчна степен на защита по смисъла на параграф 2 на настоящия член, по силата на вътрешното си законодателство или

на международните споразумения, сключени от нея, и по-конкретно след приключване на преговорите, упоменати в параграф 5, за защитата на личния живот и на основните свободи и права на лицата.

Държавите-членки предприемат необходимите мерки за спазване на решението на Комисията.”

9. Към момента на приемането на Директива 95/46, Кралство Швеция прави следното изявление относно предмета на член 9, което е вписано в протокола на Съвета (документ № 4649/95 на Съвета, от 2 февруари 1995 г.):

„Кралство Швеция смята, че артистичен и литературен израз се отнася по-скоро до изразните средства, отколкото до съдържанието на съобщението или неговото качество.”

10. Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г. (наричана по-нататък „ЕКПЧ”), предвижда в член 8 правото на зачитане на личния и семейния живот, а в член 10 съдържа разпоредби относно свободата на словото.

Националното законодателство

11. Директива 95/46 е приложена в шведското право от Personuppgiftslag (SFS 1998, № 204) (Шведски закон относно личните данни, наричан по-нататък „PUL”).

Главното производство и преюдициалните въпроси

12. В допълнение към нейната работа като работник по поддръжката, г-жа Lindqvist работи като катехет в енорията на Alseda (Швеция). Тя посещава курс за обработка на данни, в който тя трябва, *inter alia*, да създаде начална страница в интернет. В края на 1998 г. г-жа Lindqvist създава интернет страници вкъщи на нейния личен компютър, за да помогне на енорияшите, които се готвят за тяхното първо причастие да получат информация, от която биха се нуждали. По нейно искане администраторът на сайта на Църквата на Швеция създава връзка между тези страници и упоменатия сайт.

13. Въпросните страници съдържат информация относно г-жа Lindqvist и 18 колеги в енорията, понякога включително техните пълни имена, а в други случаи – само техните първи имена. Г-жа Lindqvist също така описва, леко хумористично, работата, изпълнявана от нейните колеги, и техните хобита. В много случаи се упоменават семейни обстоятелства, телефонни номера и друга информация. Тя също така посочва, че нейна колега е контузила крака си и е на половин работен ден от медицински съображения.

14. Г-жа Lindqvist не е уведомила своите колеги за съществуването на тези страници, нито е получила тяхното съгласие, а също така не е нотифицирала

Datainspektionen (надзорен орган за защитата на електронно предаваните данни) за своята дейност. Тя отстранява въпросните страници веднага след като научава, че те не се одобряват от някои от нейните колеги.

15. Прокурорът започва съдебно преследване срещу г-жа Lindqvist, като я обвинява, че е нарушила PUL поради това, че тя е:

- обработила лични данни с автоматизирани средства без предварителна писмена нотификация до Datainspektionen (член 36 от PUL);
- обработила чувствителни лични данни (контузен крак и половин работен ден от медицински съображения) без разрешение (член 13 от PUL);
- предала обработени лични данни на трета страна без разрешение (член 33 от PUL).

16. Г-жа Lindqvist приема фактите, но оспорва, че е виновна за нарушението. Г-жа Lindqvist е глобена от Eksjö tingsrätt (Швеция) и обжалва тази присъда пред преpraщaщата юрисдикция.

17. Размерът на глобата е 4 000 SEK, който се получава чрез умножаване на сумата от 100 SEK, които представляват финансовото положение на г-жа Lindqvist, с множител 40, който отразява сериозността на нарушението. Г-жа Lindqvist също така е осъдена да плати 300 SEK на шведски фонд в подкрепа на жертвите на закононарушенията.

18. Тъй като той изпитва съмнения относно тълкуването на правото на Общността, приложимо в тази област, *inter alia*, Директива 95/46, Göta hovrätt решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Дали упоменаването на лице — по име или с име и телефонен номер — на начална страница в интернет, е действие, което попада в обхвата на (Директива 95/46)? Съставлява ли „дълна или частична обработка на лични данни с автоматизирани средства“ изброяването на самостоятелно направена интернет начална страница на известен брой лица с коментари и твърдения относно тяхната работа и хобита и т.н.?

2) Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен, може ли актът на публикуване на интернет начална страница на отделни страници за около 15 души с връзки между страниците, което прави възможно търсенето по първо име, да се приеме, че съставлява „обработка със средства, които не са автоматизирани, на лични данни, съставляващи част от файлова система или които са предназначени да съставляват част от файлова система“ по смисъла на член 3, параграф 1?

Ако отговорът на всеки от тези въпроси е положителен, hovrätt също така поставя следните въпроси:

3) Може ли актът на качване на информация от вида, описан по-горе относно колеги от службата на една частна начална страница, която при се това е достъпна за всеки, който знае нейния адрес, да се разглежда като попадаща извън обхвата на (Директива 95/46) поради това, че тя се обхваща от едно от изключенията в член 3, параграф 2?

4) Съставлява ли информация на една начална страница, която посочва, че назована по име колега е контузила своя крак и е на половин работен ден по медицински съображения, лични данни относно здравето, които според член 8, параграф 1 не могат да се обработват?

5) (Директива 95/46) забранява предаването на лични данни на трети страни в определени случаи. Ако едно лице в Швеция използва компютър, за да качва лични данни на начална страница, съхранена на сървър в Швеция — с последицата, че личните данни стават достъпни за хора в трети страни — това съставлява ли предаване на данни на трета страна по смисъла на директивата? Ще бъде ли отговорът същият, дори ако, доколкото е известно, никой от третата страна всъщност не е имал достъп до данните или ако въпросният сървър всъщност физически се намира в трета страна?

6) Могат ли разпоредбите на (Директива 95/46), в случай като горния, да се разглеждат като съдържащи ограничение, което противоречи на общите принципи за свобода на словото или другите свободи и права, които са приложими в рамките на ЕС и са изпълнени, *inter alia*, в член 10 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи?

На последно място, hovrätt поставя следния въпрос:

7) Може ли държава-членка, що се отнася до въпросите, повдигнати в горните въпроси, да предостави по-обширна защита за личните данни или да ѝ предостави по-широк обхват отколкото директивата, дори ако не съществува никое от обстоятелствата, описани в член 13?”

По първия въпрос

19. Със своя първи въпрос препращащата юрисдикция пита дали актът на упоменаването на интернет страница на различни лица и тяхното идентифициране по име или по друг начин, например чрез посочване на техния телефонен номер или информация относно техните условия на труд и хобита, съставлява „пълна или частична обработка на лични данни с автоматизирани средства” по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 95/46.

Становища, представени на Съда

20. Г-жа Lindqvist твърди, че не е основателно да се заема становището, че простото упоменаване по име на едно лице или на лични данни в текст, който присъства на интернет страница, съставлява автоматизирана обработка на лични данни. От друга страна, упоменаването на такива данни като ключова дума между елементите на хипертекста („meta tags”) на интернет страница, което прави възможно да се създаде индекс и да се намери тази страница, като се използва търсачка, би могло да съставлява такава обработка.

21. Шведското правителство твърди, че терминът „пълната или частична обработка на лични данни с автоматизирани средства” в член 3, параграф 1 от Директива 95/46 обхваща всяко обработване в компютърен формат, с други думи, в бинарен формат. Следователно, веднага след като личните данни се обработят чрез компютър, независимо дали при използване на програма за текстова обработка или за да се поставят на една интернет страница, те са предмет на обработване по смисъла на Директива 95/46.

22. Нидерландското правителство твърди, че личните данни са качени на интернет страница, като се използват компютър и сървър, които са съществени елементи на автоматизацията, така че трябва да се разгледа дали такива данни са предмет на автоматизирано обработване.

23. Комисията твърди, че Директива 95/46 се прилага спрямо всяко обработване на лични данни, указано в член 3 от нея, независимо от използваните технически средства. Следователно, правенето на личните данни достъпни в интернет съставлява пълната или частична обработка с автоматизирани средства, при условие, че няма технически ограничения, които ограничават обработването до чисто ръчна операция. Така, по самото си естество, една интернет страница попада в обхвата на Директива 95/46.

Отговор на Съда

24. Терминът „лични данни”, използван в член 3, параграф 1 от Директива 95/46, обхваща, според дефиницията в член 2, буква а) от нея, „всяка информация, свързана с идентифицирано или подлежащо на идентификация физическо лице”. Терминът несъмнено обхваща името на едно лице заедно с неговите телефонни координати или информацията относно неговите условия на труд или хобита.

25. Според дефиницията в член 2, буква б) от Директива 95/46, терминът „обработване” на такива данни, използван в член 3, параграф 1, обхваща „всяка операция или набор от операции, извършвани или не с автоматични средства”. Тази разпоредба посочва няколко примера за такива операции, включително оповестяване чрез предаване, разпространяване или друга форма на предоставяне на данни. Следва, че операцията по качване на лични данни на една интернет страница трябва да се приеме за такова обработване.

26. Остава да се определи дали такова обработване е „пълната или частична обработка на лични данни с автоматизирани средства”. В тази връзка, поставянето на информация на интернет страница обхваща в съответствие със сегашните технически и компютърни процедури, операцията по качване на тази страница на сървър и операциите, които са необходими, за да се направи тази страница достъпна за хора, които са свързани с интернет. Такива операции се извършват, най-малкото частично, автоматично.

27. Отговорът на първия въпрос следователно трябва да бъде, че актът на упоменаване на интернет страница на различни лица и тяхното идентифициране по име или по друг начин, например чрез посочването на техния телефонен номер или информация относно техните условия на труд и хобита, съставлява „пълна или частична обработка на лични данни с автоматизирани средства” по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 95/46.

По втория въпрос

28. Тъй като отговорът на първия въпрос е положителен, няма нужда да се отговаря на втория въпрос, който се повдига, само в случай че отговорът на първия е отрицателен.

По третия въпрос

29. Със своя трети въпрос националният съд по същество иска да узнае дали такова обработване на лични данни като това, описано в първия въпрос, се обхваща от някое от изключенията в член 3, параграф 2 от Директива 95/46.

Становища, представени на Съда

30. Г-жа Lindqvist твърди, че частните лица, които се възползват от своята свобода на словото, за да създадат интернет страници в хода на една нестопанска дейност или дейност в свободното време, не осъществяват икономическа дейност и затова не са субекти на правото на Общността. Ако Съдът приеме нещо различно, би се повдигнал въпросът за законосъобразността на Директива 95/46, тъй като с нейното приемане законодателят на Общността би превишил правомощията, поверени му от член 100а от Договора за ЕО (понастоящем, след изменение член 95 ЕО). Сближаването на законите, което се отнася до изграждането и функционирането на общия пазар, не може да служи като правна основа за мерките на Общността, които регулират правото на частните лица на свобода на словото в интернет.

31. Шведското правителство твърди, че когато Директива 95/46 е приложена в националното право, шведският законодател заема становището, че обработването на лични данни от физическо лице, което се състои в предаването на тези данни на неопределен брой лица, например чрез интернет, не може да се опише като „предимно лични или домашни занимания” по смисъла на второто тире на член 3, параграф 2 от Директива 95/46. Обаче, това правителство не изключва, че

изключението, предвидено в първото тире на този параграф, може да обхване случаи, в които физическо лице публикува лични данни на една интернет страница единствено при упражняването на неговата свобода на словото и без никаква връзка с професионална или търговска дейност.

32. Според нидерландското правителство, автоматизираното обработване на данни като разглежданото в главното производство не попада в обхвата на никое от изключенията в член 3, параграф 2 от Директива 95/46. Що се отнася по-специално до изключението във второто тире на този параграф, то отбелязва, че създателят на една интернет страница довежда поставените в нея данни до знанието на общо неопределена група хора.

33. Комисията твърди, че интернет страница като разглежданата в главното производство не може да се счита за попадаща извън обхвата на Директива 95/46 по силата на член 3, параграф 2 от нея, а съставлява, предвид целта на интернет страницата, разглеждана в главното производство, артистично и литературно творение по смисъла на член 9 от тази Директива.

34. Тя заема становището, че първото тире на член 3, параграф 2 от Директива 95/46 се поддава на две различни тълкувания. Първото се състои в ограничаване на обхвата на тази разпоредба до областите, посочени като примери, с други думи, до дейности, които по същество попадат в това, което е прието да се нарича втори и трети стълб. Другото тълкуване се състои в изключване от обхвата на Директива 95/46 на упражняването на всякаква дейност, която не се обхваща от правото на Общността.

35. Комисията твърди, че правото на Общността не се ограничава до икономически дейности, свързани с четирите основни свободи. Като препраща до правната основа на Директива 95/46, до нейната цел, до член 6 ЕС, до Хартата на основните права на Европейския съюз, провъзгласена в Ница на 18 декември 2000 г. (ОВ 2000 г., С 364, стр. 1), и до Конвенцията на Съвета на Европа от 28 януари 1981 г. за защитата на лицата във връзка с автоматизираното обработване на лични данни, тя заключава, че тази директива е предназначена да регламентира свободното движение на лични данни при упражняването не само на икономическа дейност, но също така на социална дейност в хода на интегрирането и функционирането на общия пазар.

36. Тя добавя, че общото изключване от обхвата на Директива 95/46 на интернет страници, които не съдържат никакъв търговски елемент или елемент на предоставяне на услуги, може да породви сериозни проблеми на разграничаване. Голям брой интернет страници, които съдържат лични данни, предназначени да заклеймят определени лица с конкретна цел, е възможно тогава да се изключат от обхвата на тази директива.

Отговор на Съда

37. Член 3, параграф 2 от Директива 95/46 предвижда две изключения от нейния обхват.

38. Първото изключение се отнася до обработването на лични данни в хода на дейност, която попада извън обхвата на правото на Общността, като тези, предвидени в дялове V и VI на Договора за Европейския съюз, и във всеки случай на операции по обработване относно обществената сигурност, отбраната, държавната сигурност (включително икономическото благосъстояние на държавата, когато операцията по обработване се отнася до въпроси на държавната сигурност) и дейностите на държавата в областите на наказателното право.

39. Тъй като дейностите на г-жа Lindqvist, които се разглеждат в главното производство, по същество не са икономически, а благотворителни и религиозни, е необходимо да се разгледа дали те съставляват обработване на лични данни „при извършване на дейности, извън приложното поле на правото на Общността” по смисъла на първото тире на член 3, параграф 2 от Директива 95/46.

40. Съдът поддържа относно предмета на Директива 95/46, която се основава на член 100а от Договора, че прибягването до тази правна основа не предполага съществуването на същинска връзка със свободното движение между държавите-членки във всяка ситуация, упомената от мярката, основана на тази основа (вж. Решение от 20 май 2003 г. по съединени дела Österreichischer Rundfunk и други, C-465/00, C-138/01 и C-139/01, Recueil, стр. I-4989, точка 41, и цитираната съдебна практика).

41. Противоположно тълкуване прави ограниченията на приложното поле на директивата особено съмнителни и несигурни, което е в противоречие с нейната основна цел за сближаване на законите, подзаконовите актове, и административните разпоредби на държавите-членки, за да се премахнат пречките пред функционирането на вътрешния пазар, които произтичат точно от несъответствията между националните законодателства (Решение по дело Österreichischer Rundfunk и други, посочено по-горе, точка 42).

42. В такъв контекст, не е уместно изразът „дейност, която попада извън обхвата на правото на Общността” да се тълкува като имаща обхват, който изисква определянето във всеки отделен случай дали разглежданата специфична дейност пряко засяга свободното движение между държавите-членки.

43. Дейностите, упоменати като пример в член 3, параграф 2, първо тире от Директива 95/46 (с други думи дейностите, предвидени от дялове V и VI на Договора за Европейския съюз и операции по обработване относно обществената сигурност, отбраната, държавната сигурност и дейности в областите на наказателното право), във всеки случай са дейности на държавата или на държавни органи и не са свързани с областите на дейност на лицата.

44. Следователно, трябва да се приеме, че дейностите, упоменати като пример в член 3, параграф 2, първо тире от Директива 95/46, са предназначени да определят обхвата на предвиденото там изключение и като следствие това изключение се прилага само спрямо дейностите, които са изрично посочени там или които могат да се класифицират в същата категория (*ejusdem generis*).

45. Благотворителни или религиозни дейности като тези, извършвани от г-жа Lindqvist, не могат да се приемат като равнозначни на дейностите, посочени в член 3, параграф 2, първо тире от Директива 95/46 и това изключение не ги обхваща.

46. Що се отнася до изключението, предвидено в член 3, параграф 2, второ тире от Директива 95/46, съображение 12 от преамбюла на тази Директива, което се отнася до това изключение, посочва, като примери за обработването на данни, извършено от физическо лице при упражняване на дейности, които са изключително лични или битови, кореспонденцията и съхраняването на списъци с адреси.

47. Това изключение следователно трябва да се тълкува като отнасящо се само до дейности, които се извършват в хода на личния или семейния живот на лицата, което очевидно не е случаят с обработването на лични данни, което обхваща публикуването в интернет, така че тези данни стават достъпни за неопределен брой лица.

48. Отговорът на третия въпрос следователно трябва да бъде, че обработването на лични данни като това, описано в отговора на първия въпрос, не се обхваща от някое от изключенията в член 3, параграф 2 от Директива 95/46.

По четвъртия въпрос

49. Със своя четвърти въпрос, препращащата юрисдикция иска да знае дали упоменаването на факта, че едно лице е наранило своя крак и е на половин работен ден от медицински съображения, съставлява лични данни относно здравето по смисъла на член 8, параграф 1 от Директива 95/46.

50. В светлината на целта на Директивата, на израза „данни относно здравето”, използван в член 8, параграф 1 от нея, трябва да се предостави едно широко тълкуване, така че да включва информация относно всички аспекти, както физически, така и психически, на здравето на едно лице.

51. Отговорът на четвъртия въпрос следователно трябва да бъде, че упоменаването на факта, че едно лице е наранило своя крак и е на половин работен ден от медицински съображения съставлява лични данни относно здравето по смисъла на член 8, параграф 1 от Директива 95/46.

По петия въпрос

52. Със своя пети въпрос препращащата юрисдикция иска по същество да знае дали съществува някакво „предаване (на данни) на трета страна” по смисъла на член 25 от Директива 95/46, когато лице в държава-членка качи лични данни на интернет страница, която се съхранява на интернет сайт, на който страницата може да се консултира и който се хоства от физическо или юридическо лице (наричан по-нататък „hosting provider”), който е установен в тази държава или в друга държава-членка, като така правят тези данни достъпни за всеки, който се свърже с интернет, включително хора в трета страна. Препращащата юрисдикция също така пита дали отговорът на този въпрос е същият, ако никой от третата държава всъщност не е ползвал данните или ако свървърът, където се съхранява страницата, се намира физически в третата държава.

Становища, представени на Съда

53. Комисията и шведското правителство смятат, че качването, с използване на компютър, на лични данни на интернет страница, за да станат те по този начин достъпни за гражданите на трети страни, съставлява предаване на данни на трети страни по смисъла на Директива 95/46. Отговорът е същият, ако никой от третата страна всъщност не е използвал данните или ако свървърът, където те се съхраняват, се намира физически в трета страна.

54. Нидерландското правителство изтъква, че терминът „предаване” не се дефинира от Директива 95/46. То заема становището, първо, че терминът трябва да се разбира като отнасящ се до акта на умишлено предаване на лични данни от територията на една държава-членка на трета страна и, второ, че не може да се направи разграничение между различните начини, по които данните са направени достъпни за трети страни. То заключава, че качването на лични данни на интернет страница с използване на компютър не може да се разглежда като предаване на лични данни на трета страна по смисъла на член 25 от Директива 95/46.

55. Правителството на Обединеното кралство твърди, че член 25 от Директива 95/46 се отнася до предаването на данни на трети страни, а не тяхната достъпност от трети страни. Терминът „предаване” включва и предаването на лични данни от едно място и лице до друго място и лице. Само в случай на такова предаване член 25 от Директива 95/46 изисква от държавите-членки да гарантират адекватно равнище на защита на лични данни в трета страна.

Отговор на Съда

56. Директива 95/46 не дефинира израза „предаване на трета страна” в член 25 или някоя друга разпоредба, включително член 2.

57. За да се определи дали качването на лични данни на интернет страница съставлява „предаване” на тези данни на трета страна по смисъла на член 25 от Директива 95/46, просто защото това ги прави достъпни за хора в третата страна, необходимо е да се вземе предвид както техническото естество на така

извършените операции, така и на целта и на структурата на глава IV на тази директива, в която глава се съдържа член 25.

58. Информацията в интернет може да се консултира от неопределен брой лица, които живеещи на много места почти по всяко време. Повсеместното естество на тази информация е следствие *inter alia* на факта, че използваните технически средства във връзка с интернет са относително прости стават все по-евтини.

59. В съответствие с процедурите за използването на интернет, с които разполагат лицата като г-жа Lindqvist през 90-те години, авторът на страница, предназначена за публикуване в интернет, пренася данните, които съставят тази страница, до своя hosting provider. Този provider управлява компютърната инфраструктура, необходима за съхраняването на тези данни, и свързва сървъра, който хоства сайта, с интернет. Това позволява последващото предаване на тези данни на всеки, който се свърже с интернет и потърси достъп до тях. Компютрите, които съставляват тази инфраструктура, е възможно да са разположени, и всъщност често са разположени, в една или повече други страни, различни от тази, където е установен hosting provider, без неговите клиенти да знаят това или да са в състояние да знаят това.

60. От съдебната преписка става ясно, че за да получи информацията, която се съдържа в интернет страниците, на които г-жа Lindqvist е включила информацията относно своите колеги, един интернет потребител не само ще трябва да се свърже с Интернет, но също така лично да извърши необходимите действия, за да се консултира с тези страници. С други думи интернет страниците на г-жа Lindqvist не съдържат техническите средства за автоматично изпращане на тази информация до хора, които не търсят преднамерено достъп до тези страници.

61. Следва, че при обстоятелства като тези в главното производство, личните данни, които се появяват на компютъра на лице в трета страна и идват от лице, което ги е качило в интернет сайт, не са пряко предадени между тези двама души, а чрез компютърната инфраструктура на hosting provider, където се съхранява страницата.

62. В този контекст трябва да се разгледа дали законодателят на Общността е имал намерението, за целите на приложението на глава IV на Директива 95/46, да включи в обхвата на израза „предаване (на данни) на трета страна” по смисъла на член 25 от тази Директива дейности като тези, извършени от г-жа Lindqvist. Трябва да се подчертае, че петият въпрос, зададен от препращащата юрисдикция, се отнася само до тези дейности, а не до тези, извършвани от hosting providers.

63. Глава IV на Директива 95/46, в която глава се съдържа член 25, създава специален режим, със специфични правила, предназначени да позволят на държавите-членки да надзирават предаването на лични данни на трети държави. Тази глава създава режим, допълващ общия режим, създаден от глава II на тази Директива относно законосъобразността на обработването на лични данни.

64. Целта на глава IV се дефинира в съображения 56 - 60 от преамбюла на Директива 95/46, която посочва, *inter alia*, че независимо че защитата на лицата, гарантирана в Общността от тази Директива, не пречи на предаването на лични данни на трети страни, които гарантират адекватно равнище на защита, адекватността на такава защита трябва да се преценява в светлината на всички обстоятелства, свързани с операцията по предаването или набора от операции по предаване. Когато третата страна не гарантира адекватно равнище на защита, трябва да се забрани предаването на лични данни на тази страна.

65. От своя страна член 25 от Директива 95/46 налага поредица от задължения на държавите-членки и на Комисията за целите на наблюдаването на предаването на лични данни на трети страни в светлината на равнището на защита, предоставено на такива данни във всяка от тези страни.

66. По-специално, член 25, параграф 4 от Директива 95/46 предвижда, че когато Комисията установи, че третата страна не гарантира адекватно равнище на защита, държавите-членки трябва да предприемат мерките, необходими за да се предотврати всякакво предаване на лични данни на въпросната трета страна.

67. Глава IV на Директива 95/46 не съдържа никаква разпоредба относно използването на интернет. По-специално, тя не предвижда критерии за да се реши това дали операциите, извършени от *hosting providers*, трябва да се приемат, че настъпват на мястото на установяването на службата или на нейния бизнес адрес или на мястото, където са разположени компютърът или компютрите, съставляващи инфраструктурата на услугата.

68. Предвид, първо, на състоянието на развитие на интернет по времето на създаването на Директива 95/46 и, второ, липсата, в глава IV, на критерии, приложими към използването на интернет, човек може да предположи, че с израза „предаване (на данни) на трета страна” законодателят на Общността обхваща качването от лице в положението на г-жа Lindqvist на данни на интернет страница, дори ако тези данни по този начин стават достъпни за лицата в трети страни, които имат техническите средства за достъп до тях.

69. Ако член 25 от Директива 95/46 се тълкува в смисъл, че съществува „предаване (на данни) на трета страна” всеки път, когато личните данни се качват на интернет страница, това предаване задължително представлява предаване на всички трети страни, където съществуват техническите средства, необходими за достъп до интернет. Специалният режим, предвиден от глава IV на Директивата по този начин задължително става режим с общо приложение що се отнася до операциите в интернет. Така, ако Комисията установи съобразно с член 25, параграф 4 от Директива 95/46, че дори ако една трета страна не гарантира адекватна защита, държавите-членки са длъжни да предотвратят поставянето в интернет на всякакви лични данни.

70. Следователно, трябва да се заключи, че член 25 от Директива 95/46 трябва да се тълкува в смисъл, че такива операции като извършените от г-жа Lindqvist не съставляват „предаване (на данни) на трета страна”. Така не е необходимо да се разглежда дали лице от трета страна е ползвало засегнатата интернет страница или дали сървърът на тази хостинг услуга се намира физически в трета страна.

71. Отговорът на петия въпрос следователно трябва да бъде, че няма „предаване (на данни) на трета страна” по смисъла на член 25 от Директива 95/46, когато лице в държава-членка качи лични данни на интернет страница, която се съхранява при неговия hosting provider, който е установен в тази държава или в друга държава-членка, като така прави тези данни достъпни за всеки, който се свърже с интернет, включително хора в трета страна.

По шестия въпрос

72. Със своя шести въпрос преpraщaщата юрисдикция иска да разбере дали разпоредбите на Директива 95/46, в случай като този в главното производство, поражда ограничение, което противоречи на общите принципи за свобода на словото или други свободи и права, които са приложими в рамките на Европейския съюз и са установени, *inter alia*, в член 10 от ЕКПЧ.

Становища, представени на Съда

73. Като цитира, *inter alia*, Решение от 6 март 2001 г. по дело Connolly/Комисия (С-274/99 Р, Recueil, стр. I-1611), г-жа Lindqvist твърди, че Директива 95/46 и PUL, доколкото те предвиждат изисквания за предварително съгласие и предварително съобщаване на надзорния орган и принципа за забраната на обработването на лични данни от чувствително естество, противоречат на общия принцип за свобода на словото, въплътен в правото на Общността. По-конкретно, тя твърди, че дефиницията за „пълната или частична обработка на лични данни с автоматизирани средства” не изпълнява критериите за предвидимост и точност.

74. Тя също така твърди, че простото упоменаване на физическо лице по име, разкриването на телефонни данни и условия на труд и предоставянето на информация относно здравословното състояние и хобитата, информация, която е в обществената област, общоизвестна или тривиална, не съставлява съществено нарушение на правото на зачитане на личния живот. Г-жа Lindqvist смята, че във всеки случай ограниченията, наложени от Директива 95/46, са непропорционални за целите на защитата на репутацията и личния живот на другите.

75. Шведското правителство смята, че Директива 95/46 позволява разглежданите интереси взаимно да се претеглят и така да се защити свободата на словото и защита на личния живот. То добавя, че единствено националният съд може да прецени в светлината на фактите на всяко отделно дело, дали е пропорционално ограничението спрямо упражняването на правото на свобода на словото, породено от приложението на правилата за защитата на правата на другите.

76. Нидерландското правителство изтъква, че както свободата на словото, така правото на зачитане на личния живот са сред общите принципи на правото, чието спазване се гарантира от Съда, и че ЕКПЧ не установява никаква йерархия между различните основни права. Следователно, то смята, че националната юрисдикция трябва да се постарее да балансира различните разглеждани основни права, като вземе предвид обстоятелствата на отделния случай.

77. Правителството на Обединеното кралство изтъква, че предложението от него отговор на петия въпрос, посочен в точка 55 от настоящото решение, е изцяло в съответствие с основните права и избягва всякакво непропорционално ограничение на свободата на словото. То добавя, че е трудно да се оправдае тълкуване, което би означавало, че публикуването на лични данни в определена форма, а именно на интернет страница, е предмет на далеч по-големи ограничения, отколкото тези, приложими спрямо публикуването в други форми, като например на хартия.

78. Комисията също така твърди, че Директива 95/46 не поражда никакво ограничение в противоречие с общия принцип за свобода на словото или други права и свободи, приложими в Европейския съюз, които съответстват, *inter alia*, на правото, предвидено в член 10 от ЕКПЧ.

Отговор на Съда

79. Според седмото съображение от преамбюла на Директива 95/46, възможно е изграждането и функционирането на общия пазар да бъдат сериозно засегнати от различията в националните правила, приложими спрямо обработването на лични данни. Според третото съображение от тази директива хармонизирането на тези национални правила трябва да е насочено към гарантирането не само на свободния поток на такива данни между държавите-членки, но също така защитата на основните права на лицата. Тези цели, несъмнено, може да са несъвместими една с друга.

80. От друга страна, икономическата и социална интеграция, която произтича от изграждането и функционирането на вътрешния пазар, задължително ще доведе до съществено увеличение на презграничните потоци на лични данни между всички тези, обхванати в частно или публично качество в икономическа и социална дейност в държавите-членки, независимо от това дали се касае за бизнес или за обществените органи на държавите-членки. Тези, които са така обхванати, до определена степен ще се нуждаят от това да имат достъп до лични данни, за да изпълняват своите сделки или да извършват своите задачи в областта, без вътрешните граници, които установява вътрешният пазар.

81. От друга страна, лицата, засегнати от обработването на лични данни, по разбираеми причини желаят ефективната защита на тези данни.

82. Механизмите, които позволяват балансирането на тези различни права и интереси, се съдържат, първо, в самата Директива 95/46, поради това, че тя предвижда правила, които определят при какви обстоятелства и до каква степен обработването на лични данни е законосъобразно и какви гаранции трябва да се предвидят. Второ, те произтичат от приемането, от страна на държавите-членки, на национални разпоредби в изпълнение на тази директива и тяхното прилагане от националните органи.

83. Що се отнася до самата Директива 95/46, нейните разпоредби задължително са относително общи, тъй като тя трябва да се прилага спрямо голям брой много различни ситуации. Обратно на твърденията на г-жа Lindqvist, Директивата доста уместно включва правила с известна степен на гъвкавост и в много случаи оставя на държавите-членки задачата относно решаването на подробностите или относно избирането на опция.

84. Вярно е, че в много отношения държавите-членки разполагат с марж за маневриране при изпълнението на Директива 95/46. Обаче, нищо не предполага, че на предвидения от нея режим липсва предвидимост или че нейните разпоредби, като такива, противоречат на общите принципи на правото на Общността и, по-специално, на основните права, защитени от правния ред на Общността.

85. По този начин, по-скоро на етапа на приложението на национално равнище на законодателството в изпълнение на Директива 95/46 в отделни случаи трябва да се намери баланс между засегнатите права и интереси.

86. В този контекст, основните права имат особено значение, както става ясно от случая в главното производство, в който, по същество, свободата на словото на г-жа Lindqvist в нейната работа за подготовка на хората за първо причастие и нейната свобода да извършва дейности, допринасящи за религиозния живот, трябва да се претеглят спрямо защитата на личния живот на лицата, относно които г-жа Lindqvist е поставила данни на нейния интернет сайт.

87. Следователно, органите и юрисдикциите на държавите-членки трябва не само да тълкуват своето национално право по начин, съответстващ на Директива 95/46, но също така да се уверят, че не се позовават на нейно тълкуване, което е в противоречие с основните права, защитени от правния ред на Общността или с другите общи принципи на правото на Общността, такива като *inter alia* принципа за пропорционалност.

88. Независимо че е вярно, че защитата на личния живот изисква прилагането на ефективни санкции срещу хората, които обработват лични данни по начини, несъответстващи на Директива 95/46, такива санкции винаги трябва да зачитат принципа за пропорционалност. Това е така *a fortiori*, тъй като обхватът на Директива 95/46 е много широк и задълженията на тези лица, които обработват лични данни, са много и значими.

89. Препращащата юрисдикция трябва да вземе предвид в съответствие с принципа за пропорционалност всички обстоятелства на делото пред него, по-специално продължителността на нарушението на нормите в изпълнение на Директива 95/46 и значението за засегнатите лица на защитата на оповестените данни.

90. Отговорът на шестия въпрос следователно трябва да бъде, че разпоредбите на Директива 95/46 сами по себе си не пораждаат ограничение, което противоречи на общите принципи за свобода на словото или други свободи и права, които са приложими в рамките на Европейския съюз и са въплътени, *inter alia*, в член 10 от ЕКПЧ. Националните органи и юрисдикции, които отговарят за прилагането на националното законодателство в изпълнение на Директива 95/46, трябва да гарантират справедлив баланс между въпросните права и интереси, включително основните права, защитени от правния ред на Общността.

По седмия въпрос

91. Със своя седми въпрос, препращащата юрисдикция по същество иска да разбере дали е допустимо държавите-членки да предоставят по-голяма защита на лични данни или по-широк обхват, отколкото се изисква в съответствие с Директива 95/46.

Становища, представени на Съда

92. Шведското правителство посочва, че Директива 95/46 не се ограничава до определянето на минимални условия за защитата на лични данни. Държавите-членки са длъжни, в хода на изпълнение на тази директива, да постигнат продиктуваното от нея равнище на защита и не са оправомощени да предвидят по-голяма или по-малка защита. Обаче, трябва да се вземе предвид преценката, която имат държавите-членки в изпълнение на директивата да предвидят в тяхното вътрешно право общи условия за законосъобразността на обработване на лични данни.

93. Нидерландското правителство твърди, че Директива 95/46 не изключва възможността държавите-членки да предвидят по-голяма защита в определени области. Ясно е, например, от член 10, член 11, параграф 1, член 14, параграф 1, алинея а), член 17, параграф 3, член 18, параграф 5 и член 19, параграф 1 от тази директива, че държавите-членки могат да предвидят по-широка защита. Нещо повече, държавите-членки са свободни да приложат принципите на Директива 95/46 също така спрямо дейностите, които попадат в нейния обхват.

94. Комисията твърди, че Директива 95/46 се основава на член 100а от Договора, и че, ако държава-членка желае да запази или въведе законодателство, което се отклонява от такава хармонизираща директива, тя е длъжна да уведоми Комисията съобразно с член 95, параграф 4 или член 95, параграф 5 ЕО. Комисията, следователно, твърди, че държава-членка не може да предвиди по-обширна защита

за лични данни или по-широк обхват, отколкото се изискват в съответствие с Директивата.

Отговор на Съда

95. Директива 95/46 е предназначена, както е видно от осмо съображение от нейния преамбюл, да гарантира, че равнището на защита на правата и свободите на лицата във връзка с обработването на лични данни, е равностойно във всички държави-членки. Десето съображение добавя, че сближаването на националните закони, приложими в тази област, не трябва да доведе до каквото и да е намаляване на защитата, която те предоставят, но трябва, обратно, да иска да гарантира едно високо равнище на защита в Общността.

96. Хармонизирането на тези национални закони следователно не се ограничава до минимално хармонизиране, а съставлява хармонизиране, което по принцип е цялостно. Въз основа на това становище Директива 95/46 е предназначена да гарантира свободното движение на лични данни при същевременното гарантиране на високо равнище на защита на правата и интересите на лицата, до които се отнасят такива данни.

97. Вярно е, че Директива 95/46 позволява на държавите-членки марж за маневриране в определени области и им разрешава да запазят или въведат особени правила за специфични ситуации, както е видно от голям брой от нейните разпоредби. Обаче, тези възможности трябва да се използват по начин, предвиден от Директива 95/46 и в съответствие с нейната цел за поддържане на баланс между свободното движение на лични данни и защитата на личния живот.

98. От друга страна, нищо не възпрепятства възможността държава-членка да разшири обхвата на националното законодателство в изпълнение на разпоредбите на Директива 95/46 спрямо области, които не са включени в нейния обхват, при условие че никоя друга разпоредба на правото на Общността не изключва това.

99. В светлината на тези съображения отговорът на седмия въпрос трябва да бъде, че мерките, предприети от държавите-членки, за да гарантират защитата на лични данни, трябва да са в съответствие както с разпоредбите на Директива 95/46, така и с нейната цел за поддържане на баланс между свободното движение на лични данни и защитата на личния живот. Обаче, нищо не възпрепятства държава-членка да разшири обхвата на националното законодателство в изпълнение на разпоредбите на Директива 95/46 спрямо области, които не са включени в нейния обхват, при условие че това не се изключва от никоя друга разпоредба от правото на Общността.

По съдебните разноски

100. Разходите, направени от шведското, нидерландското правителство и правителството на Обединеното кралство, както и от Комисията и Надзорния орган

на ЕАСТ, които са представили становища пред Съда, не подлежат на възстановяване. С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред препращащата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски.

По изложените съображения

Съдът,

като се произнася по въпроса, отправен до него от Göta hovrätt с Определение от 23 февруари 2001 г., реши:

- 1. Актът на упоменаване на интернет страница на различни лица и тяхното идентифициране по име или по друг начин, например чрез посочването на техния телефонен номер, или на информацията относно техните условия на труд и хобита, съставлява „пълна или частична обработка на лични данни с автоматизирани средства“ по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни.**
- 2. Такова обработване на лични данни не се обхваща от никое от изключенията в член 3, параграф 2 от Директива 95/46.**
- 3. Упоменаването на факта, че лице е наранило своя крак и е на половин работен ден от медицински съображения, съставлява лични данни относно здравето по смисъла на член 8, параграф 1 от Директива 95/46.**
- 4. Няма „предаване (на данни) на трета страна“ по смисъла на член 25 от Директива 95/46, когато лице в държава-членка качи лични данни на интернет страница, която се съхранява при неговия *hosting provider*, който е установен в тази държава или в друга държава-членка, като така прави тези данни достъпни за всеки, който се свърже с интернет, включително хора в трета страна.**
- 5. Разпоредбите на Директива 95/46 сами по себе си не пораждат ограничение, което противоречи на общите принципи за свобода на словото или други свободи и права, които са приложими в рамките на Европейския съюз и са установени *inter alia* в член 10 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г. Националните органи и юрисдикции, които отговарят за прилагането на националното законодателство в изпълнение на Директива 95/46, трябва да гарантират справедлив баланс между въпросните права и интереси, включително основните права, защитени от правния ред на Общността.**

6. Мерките, предприети от държавите-членки, за да гарантират защитата на лични данни, трябва да са в съответствие както с разпоредбите на Директива 95/46, така и с нейната цел за поддържането на баланс между свободното движение на лични данни и защитата на личния живот. Обаче, нищо не възпрепятства държава-членка да разшири обхвата на националното законодателство в изпълнение на разпоредбите на Директива 95/46 спрямо области, които не са включени в нейния обхват, при условие че това не се изключва от никоя друга разпоредба от правото на Общността.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 6 ноември 2003 година.

Подписи